

MANTANA

Měsíčník pro individua a individuality
Horoklubu Chomutov

BŘEZEN 2014

Trochu smíchu neuškodí...., ani na úvod ...

*Dva horolezci na svislé stěně:
Horní povídá tomu pod ním: "Strašně se
mi chce čůrat, co mám dělat?"
- "Musíš to vydržet, zkus autosugesci.
Opakuj si: nechce se mi."
"Nechce se mi čůrat, nechce se mi čůrat,
nechce se mi čůrat..."
Po chvíli se přidá ten pod ním..
"Neteče na mě, neteče na mě, nic na mě
neteče.."*

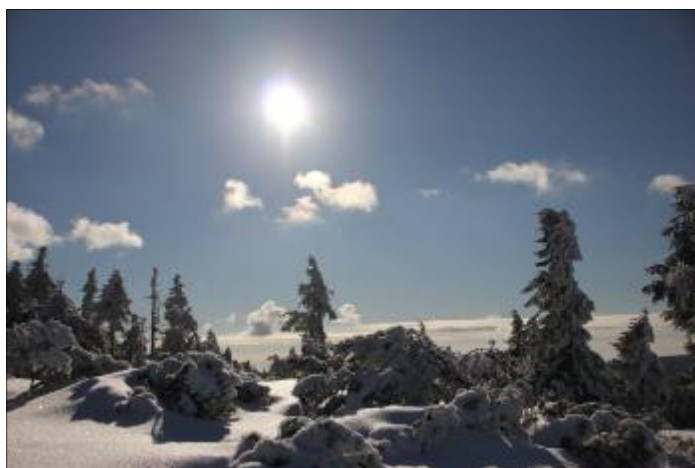
Oddílová akce

Hrabu. Hrabeš? Hrabeme!

21. - 23. 2. 2014

Broněk Bandas

Hrabeme! Hrabeme! Výkřik zněl naléhavě a zrychlený pohyb všech přítomných naznačoval, že naléhavý skutečně je. Lopaty zuřivě bušily do těžkého sněhu a v místech, kde se pod vrstvou sněhu dala tušit hlava, Letoš ohromnou silou vyhrabával vzduchovou kapsu. Na stanovišti, kde probíhala asi „nejhezčí“ část zimní metodiky Horoklubu, nebyla o napínavé okamžiky nouze.

Jako všechny akce Horoklubu, má i zimní metodika své vrcholy i horší roky. A nenarážím ani na počasí, ani na množství nebo kvalitu lektorů. Mluvím o stále se snižujícím počtu účastníků. Pro nás, v Horoklubu dělesloužící, byla bezesporu jedním z vrcholů metodika ve Vysokých Tatrách. Nejen kvůli

výcviku, ale i kvůli duchu společné akce, večernímu posezení a prostředí, kde metodika probíhala. Už několikrát jsme se na výborových schůzích pokoušeli vymyslet a připravit metodiku, která by oživila toho společného ducha Horoklubu, ale vždycky jsme naráželi na problémy s cenou, materiálem na výcvik nebo dostupností místa výcviku. Ale zatímco byl rok 2013 pro zimní metodiku jeden z těch horších, zároveň byl zásadní pro metodiku roku 2014.

V roce 2013 jsem se zúčastnil jako lektor zimního výcviku hasičů v Krkonoších. Protože sedím (co se lezení týká) na několika židlích, ještě v průběhu výcviku hasičů už jsem sprádal plány na podobný výcvik, ale s Horoklubem. Důvodů bylo hodně. Jak už jsem psal, stýskalo se mi po podobné akci jako byly Vysoké Tatry. Pak tady byla dostupnost i atraktivita Krkonoš a to, že jsem měl možnost

si předem zmapovat místa pro výcvik. Docela příznivá byla i cena ubytování na Výrovce. Ledopád pro nácvik lezení v ledu byl nality přímo na zdi chalupy. Převážně byla za chalupou. Všechny zimní dovednosti se daly zkusit v okruhu necelých 50 metrů okolo Výrovky! A mé propojení s hasiči nám otvíralo veliké možnosti materiálového i lektorského zabezpečení metodiky. Nakažený mým nadšením se výbor Horoklubu už v roce 2013 rozhodl, že tedy ty Krkonoše zkusíme. Ale když přišel čas metodiku vyhlásit, čekali jsme s opravdu velkým napětím na ohlasy z oddílu. Metodika v posledních letech přeci jen nezažívala ty nejlepší časy. Ale ohlasy byly a bylo jich hodně. Více, než jsme si mysleli. Dokonce více, než jsme měli na Výrovce zamluvených míst! Ještě teď mám radost. Nastal veliký organizační kolotoč. Jídlo, doprava, ubytování, materiál,

Společné foto

spousta mailů. Už příprava na zimní metodiku, která proběhla v tělocvičně v Kadani, ukázala, že učit a zkoušet bude co. Výsledek našeho konání se pokusím popsat v následujících řádcích.

Ledopád na zadní straně Výrovky

Osobně jsem za velký tahák Výrovky považoval přes 10 metrů vysoký ledopád s možností lezení na fixním laně. Potvrdilo se mi to hned v pátek odpoledne, kdy Blahouš s Jardou Bábovkou, Longem a Dickem posílení pivkem a panáčkem nevydrželi a do večerního šera a mlhy vyrazili s čelovkami led oblézat ze všech stran. Led byl v obležení i celou sobotu a část neděle. Ale metodika byla nejvíc zaměřená na laviny a vyhledávání a páteční večer byl ve znamení přednášky na téma lavin a hlavně výuku zacházení s lavinovými vyhledávači. Výuku vedl můj kolega a kamarád Tomáš, který si pro nás připravil nejen přednáš-

ku, ale i prezentaci, videoukázky a praktický výcvik. Po pátečním večeru jsem kohokoli (kromě Blahouše, Dicka, Ivánka a Petra Brandla, kteří si večer prodloužili do čtyř do rána) mohl uprostřed noci probudit s tím, ať vyjmenuje Svatou trojici a místo Otec, Syn a Duch Svatý bych slyšel „Pípák, Sonda, Lopata“.

Sobota byl den nejintenzivnějšího výcviku. Pravda je, že sněhu nebylo moc. Ale oproti jiným horám a nížinám ho bylo dost. Dost na to, abych vyhrabal metr hlubokou jámu, v které si všichni zkoušeli, jaké to je být pod lavinou. Tuhle disciplínu jsem měl vyzkoušenou s hasičema, takže už jsem věděl, co těch 80 cm sněhu nad hlavou dokáže s člověkem udělat. Při metodice jsem to opakoval asi stokrát, ale někteří z vás s námi nebyli, tak to zopakuju po sto prvé - 80 cm je dost! Nebyla to žádná sranda. Ode všech jsme vyžadovali naprosté soustředění. Nebyl tam prostor pro legrácky. Ostatně když jsme z jámy před časovým limitem vyhrabali hned prvního chlapa - pobledlého a s mírně nepřítomným výrazem v obličeji, žádné legrácky už nepřišly. Možná se vám to nezdá, ale třeba budete mít možnost si to zkusit v roce 2015. A ještě zmíním pravidla, podle kterých výcvik probíhal : celé tělo v jámě, na sobě 80 cm sněhu (cca 150 - 200 kg), po zasypání upěchování sněhu váhou dvou osob a pak vydržet 1 minutu. Každý mohl dát „z laviny“ sondou signál Letošovi, že je zle a pak přišlo to, co je v

Pod sněhem

Zahrabávání "obětí"

úvodu článku: „Hrabeme, hrabeme!“ Ti, kteří byli na povrchu, ještě měli za úkol sondovat tělo zasypaného a každý si pod sněhem užil i sérii št'ouchanců lavinovou sondou. Nebudu vypočítávat, kolik lidí pocit zasypaného zaskočil, kolik nevydrželo. Ti, co si to zkusili, vědí, o čem mluvím.

Jířa dostal na starosti takovou šikovnou věcičku, která se jmenuje ART. Zapůjčili nám jí kluci z Namche. Kdo ovládá ARTa, ovládá čtyři zahrabané vysílače a může simulovat jednoho nebo víc lidí zasypaných v lavině. Vysílač se navíc „vypne“ až po zásahu sondou. Díky tomu, že jsme měli kromě tří oddílových vyhledávačů ještě dalších 12 půjčených od hasičů i se sondama a lopatama, cvičili u Jíři vyhledávání jednotlivci, ale i skupiny a to včetně sondování. Laviniště nebylo velké. Asi 40x30 metrů. Ale nasondovat zahrabané vysílače nebylo jednoduché. Zvláště když Jířa pustil všechny čtyři vysílače najednou.

Další stanoviště dostal na starosti oddílový pedagog Blahouš. Pravda, po prohýřené noci nebyl úplně fit, ale bezpečně vedl výuku při lezení v ledu, ukázal všem výrobu Abalakových hodin i jištění ve sněhovém svahu ze štandu tvořeného cepínem. Bohužel za chalupou nebyla sjezdovka, kde by se tahle disciplína dala cvičit, ale kam se na nás hrabe mizerná, na sníh skoupá zima. Už

kdysi jsme na výuku jištění přes cepín použili na Sfingách u Měděnce sáňky. Tady jsme to zopakovali a půjčili si od hasičů velkou záchrannou vanu s lyžema a v ní se jezdilo. Jenom mě Tomáš prosil, ať jí nezničíme. Jedinokrát jsem opustil své stanoviště a šel se podívat, jak se cvičí u Blahouše. Překročil jsem horizont a uviděl velkou oranžovou vanu, jak odjíždí nebržděná směrem ke garáži rolby a táhne za sebou chuchvalec lana s cepínem. Usoudil jsem, že tohle radši vidět nechci, pomodlil se ke Svaté trojici a vrátil se. Ale všechno dobře dopadlo. Jen Blahouš nevydržel psychický tlak, kterému jsou pedagogové vystaveni a celou třetí skupinu cvičících nazval bandou debilů, čímž všem způsobil nebývalé veselí. Při sobotním večůrku se pak třetí skupina dala velmi dobře rozeznat, protože se zásadně oslovovali „debile“.

Ale do večůrku je ještě daleko. Přichází na řadu nácvik vytažení spolulezce po pádu do trhliny. Královská to disciplína. Prudce se lámající svah za chalupou se na výcvik pádu do trhliny přímo nabízel. Nechci tady nějak mentorovat, jak je důležité výcvik pravidelně opakovat. Ale ti, kteří už tahání z trhliny znali z metodik na Sfingách, tady byli zjevně ve velké výhodě. Věděli totiž, že „oběti“ pádu do trhliny umí za lano pořádně vzít, protože už to sami zažili nebo alespoň viděli jak „oběť“ stahuje do trhliny zachránce, marně se snažícího zaseknout cepínem nebo

Saně, hurá na ně!

Verča vyprošťuje, Letoš "visí v trhlině"

zakopnout do sněhu špičky bot. Stejně to bylo i to krásné sobotní odpoledne. Několik zachránců, zřejmě ve snaze zúrodnit svah za chalupou, vyoralo za všeobecného veselí a povzbuzování parádní brázdy směrem k simulované trhlině. Musím říct, že to byly jediné okamžiky za celý víkend, kdy došlo v oddíle k rozkolu: část přítomných hlasitě fandila mocně za lano tahajícím „obětem“, část fandila marně brzdícím zachráncům. Došlo také (zase jako na Sfingách) na testování hbitosti a postřehu zachránců - to když do sněhu špatně zahrabaný cepín rotujíc opouštěl brázdu tvaru písmene T, těsně míjejíc zachráncův obličej. Povedlo se dokonce i vyrobení štandu z pytlíku na mačky - samozřejmě předpisově zahrabaného. Všeobecné veselí a nadšení ukončilo přicházející šero. Zůstalo ještě hodně těch, kteří si vytahování nevyzkoušeli, ale čas neúprosně letěl a na nás čekala poslední disciplína, která se mou vinou nečekaně zvrtila.

Rozdílný odpor, který klade lavinové sondě lidské tělo oproti třeba kamenům, klacům nebo zemi, je potřeba si vyzkoušet. A ještě jednu věc jsme si museli zkusit. Vyhrabat zasypaného. Protože kdo si to nezkusil, neví, co lavinová záchrana obnáší. S pomocí Letoše a Pavla jsme vycpali veliký vak na nosítka dekama, zformovali ho do tvaru lidské postavy a zahrabali dva metry hluboko. Původně mělo být „tělo“ vybaveno i pípákem, ale

protože bychom mátlí dalším signálem skupinu, která dělala vyhledávání, udělal jsem si jen do sněhu značku. Přišel večer a všichni společně jsme šli to „tělo“ vyhledat. Dívky šly sondovat a kluci po nich hrabat. Značka, kterou jsem si odpoledne udělal do sněhu, dávno zmizela, ale měl jsem pocit, že si pamatuju místo, kam jsme figurínu zasypali. Holky sondovaly a sondovaly a sondovaly a a nic. Pak nahlásily pozitivní sondu a opravdu to vypadalo, že pod sněhem ve správné hloubce je cosi, co klade měkký, pružný odpor. Kluci začali horečně hrabat. Šlo o minuty. Postupně se vystřídali všichni. Byla to tvrdá, nepříjemná, vyčerpávající dřina, na jejímž konci nás čekala jen pružná větev kosodřeviny! Už, už jsem se viděl, jak v neděli místo výletu na Sněžku přehrabávám několik metrů kubických sněhu a hledám vypůjčený obal na nosítka. Naštěstí Lidka tak dlouho šťourala sondou do sněhu, až o dva metry dál nahlásila pozitivní sondu a už zcela nemetodicky se nám podařilo obal a tím pádem i mě zachránit.

Kdo by už teď čekal večůrek, byl by zklamán. Upřímně říkám, že celou dobu, co píšu tenhle článek, se chystám všem poděkovat, jak byli ukáznění. V půl osmé byla celá skupina na přednášce o trhacích zkouškách odsedávek, pádovém faktoru a rázové síle. Super parta, která si ten konečně následující

Krut'asova kladka v akci

Obět' v trhlině v podání předsedy

večůrek opravdu zasloužila. Večůrek, který tancem, podlézáním stolu, nějakou tou kapkou ohnivé vody, hraním do rána a povídáním o všem možném i nemožném spíš připomínal poslední slánění a já cítil tu pohodu (toho společného ducha, jak říkám) podařené akce Horoklubu.

Program metodiky už předem počítal s tím, že v neděli bude hezké počasí a vyrazí-

me na Sněžku. Jak jsme objednali, tak bylo a šlo se - Verča, LeToš, Kachna, Puding, Pavel, Lidka, Šiška, Ivan a další. Byly i výjimky. Deivina si při nácvičku brždění cepínem zchromila nožku a tak na Sněžku (kromě závěrečného úseku podél řetězů) jela na vypůjčených saních. Každý si poslední den užil po svém. Honza Franc vyrazil na skialpy, někdo do pivovaru na Luční boudu, někdo jen tak na výlet. Každopádně to byla hezká tečka za metodikou a neúprosně se blížícím sestupem do všedních dnů.

Protože jsem metodik a přichází chvíle nějak celou akci vyhodnotit (kladné ohlasy z pléna byly!), dovolím si na závěr připojit něco metodického. Oba citáty jsem už použil v článku v roce 2012, ale jsou tak univerzálně platné, že určitě nezestárly :

Metodika je obecně pracovní pos (metoda) nebo nauka o metodě a souhrn doporučených praktik a postupů. Zdroj : Wikipedie

Souhrn obecných pracovních postupů na samostatnou akci v horách nestačí. Metodika je nutný základ, který je určitě potřebné mít a pravidelně si ho opakovat, ale navíc je potřeba získat zkušenosti z akcí se zkušenějšími lezci a nepodceňovat další pravidla pro lezení ve vysokých horách.

Zimní metodiky Horoklubu Chomutov konané ve dnech 21. - 23.2.2014 na chatě Výrovka v Krkonoších se zúčastnili : Lidka, Pavel, Blahoš, Renča, LeToš, Pája, Petr, Deivina, Ivan, Verča, Easy, Veronika, Petr B., Jířa, Maruška, Fíla, Broněk, Šiška, Luciferka, David, Dick, Long, Kachna, Pepíno, Martina, Puding, Jarda bábovka, Jakub, Edita, Nikola, Zdenka Krut'as, Lenka a Honza

P.S. Poděkování za to, jak metodika proběhla, patří všem účastníkům. Větší poděkování pak patří Tomášovi Saifrtovi z Hasičského záchranného sboru Královéhradeckého kraje za pedagogickou i materiální pomoc, provozovatelům Výrovky Míše Šťastné a Píd'ovi za příjemně lidský přístup a Jířovi, LeTošovi a Blahoušovi za kus práce, který odvedli. *Broněk*

LOV HOREZDARŮ

1. 1. 2014

Blahouš Kluc

Tak trochu netradiční lezeckou zábavou je novoroční lov horezdarů, kde lze jen těžko očekávat sluníčkem rozehrátou skálu, fotografické západy slunce a chlazení prolezených prstů pomocí orosené sklenice piva. Realita je nechutná až brutální... Chyty na skále jsou pokryté glazurou ledu nebo rovnou pokryté kompaktní vrstvou sněhu, zuby cvakají, ačkoliv je člověk oblečen ve čtyři vrstvy oblečení, mlha a tma dovolí výhled jen na pár metrů a realitu zjemňuje jen čaj v termosce. Tam, kde se člověk v létě prochází v pantoflích, potřebuje kolikrát cepíny a mačky. K mé radosti dala Renča přednost před novoročním skotačením někde na diskárně lovu horezdarů v krušnohorských hvozdech.

Dne 31. 12. 2013 v 23.00 hod. vypadneme ze zakouřeného lokálu přímo do deště. Skočíme do auta, a aby ten nápor na psychiku Renči nebyl tak náhlý, tak volím Berschlovu věžku v Zákoutí u Mezihoří. Dojíždíme v husté mlze před půlnocí, sníh nikde, neprší a na trávě se nachází námraza. Když v jedné z chat začíná silvestrovská kanonáda, tak nalézáme do sestupové cesty věžku. Už po prvních krocích vím, že tento rok je co do podmínek relativně příznivý. Dobírám partačku na vrcholu a chvíli po půlnoci se zapisujeme. Opět mě opanuje sportovně škodolibá radost, jak se bude tvářit Párek, až zjistí, že jsme mu vyfoukli v jeho teritoriu horezdar. Minulý rok jsem se musel pro zlomenou nohu válet doma a všichni lovci horezdarů usnuli na vavřínech.

Přesouváme se o kousek níž k Popeláři k lanovce Mezihoří. Když není sníh, tak se můžeme jen domnívat, jestli už někdo vystoupil na tu kterou věžku. To se zjistí až po otevření vrcholové knihy a jaká je to radost, když po absolvování Koutku 2 otevíráme zcela no-

vou knihu bez novoročního zápisu. Párek jí tam poslední den v roce 2013 vložil, aby jí měl připravenou na novoroční zápis. Starou knížku nějaký chorý mozek odcizil. Zcela klidný dávám pokyn k přesunu pod nedalekou Mezihořskou plotnu. Sáhnu na skálu a je jisté, že les pomohl zachovat skalku suchou před všudypřítomnou mlhou. Poživačně přelevu Pravou cestu 4- a mám radost, že se Renče líbí, protože tuto cestu nezná. Konstatuje, že lezení při čelovce je zcela jiný zážitek, než za světla. Opět se zapisujeme do nové knihy a rozhodujeme se, co dál. Partačka mě překvapuje, že má chuť do dalšího dobrodružství, a tak se přesouváme o hodný kus dále k Pyšné na Kočku.

Zde panuje výraznější zima, vše je zmrzlé a

Kříž na Berschlově věži

Krásné lezení na Mezihořské plotně

přes mlhu lze vidět jen na pár metrů. Auto stavíme u nové závory před Sluneční cestou. Raději jdeme jen při jedné čelovce, protože při vybití obou bychom se asi nedostali zpět, i když cestu znám. Konečně jsme u věže, skála je většinou namrzlá, ale já mám vytipovaný Severní komín 2, který je zastrčen. Rozhoduju se jistit, přestože se jedná o jednoduchou cestu, lezu v pohorách a opravdu si to užívám. Díky občasné mokré skále a zaledované vrchní části si užívám dostatek lezecké radosti. S uspokojením sleduju, jak si Renča vede podle mnou. Čelovka prořezává tmu a kýve se ze strany na stranu, jak hledá stupy. Jedná se o těžko popsatelnou, tak trochu strašidelnou atmosféru. Konečně je nahoře, zapisujeme se

do knihy kolem 03.00 hod. a slaňujeme k batohům. Poté už jen pospícháme k autu, a když nechávám za sebou zamlženou Pyšnou, tak si oddechnu a těšíme se na zasloužené pivo...

Blahouš

Zápis horezdaru 2014

POZVÁNÍ NA AKCE V DUBNU ...

OTVÍRÁNÍ BOULDERŮ V PSTRUŽÍ se koná dne 5. 4. 2014 od 08.00 hod. a akce je určena pro příznivce boulderingu či prostého oblézání krušnohorských šutráků, přičemž je připraveno více jak 159 boulderů z pevné hrubozrnné žuly na ploše 300 x 300m .

Tradiční **VALNÁ HROMADA HOROKLUBU Chomutov** se koná místo dubnové schůze, tj. 7.4 . 2014 od 18.00 hod. v SKKS Chomutov v místnosti č. 14 v 1. patře.

Dne 26. 4. 2014 se koná od ranních hodin tradiční přínosná akce **ODPADKYÁDA V TISÉ** a to v režii kamarádů z Tisé a Ústí nad Labem. Přijďte též pomoci k vyčištění zaneřádného prostředí v tiských skalách a okolí.

Souhrnná zpráva z jarní brigády na Pravém břehu Bělé

15. 3. 2014

Pavel "Párek" Suchopárek, Jířa Šťastný

O sobotní deštivé sobotě dne 15.3.2014 se uskutečnila po mnoha letech brigáda ve skalní oblasti Orasínských skal, kterou si vyžádal zejména pád mohutného Enta rodu *Fagus*, který se plnou vahou opřel o nejhodnotnější skalní stěnu oblasti - Zelenáče. Dalším důvodem nezbytného zapůsobení v oblasti byla bezbřehá náletová obnova vitálního buku, ke které vedlo vykácení mohutných staletých bukových porostů lesáky před několika lety.

Vzhledem k již zmíněnému nečasu, kdy déšť stíhal sníh, bylo osmi členy klubu s nadšením odvedeno nadlimitní množství prá-

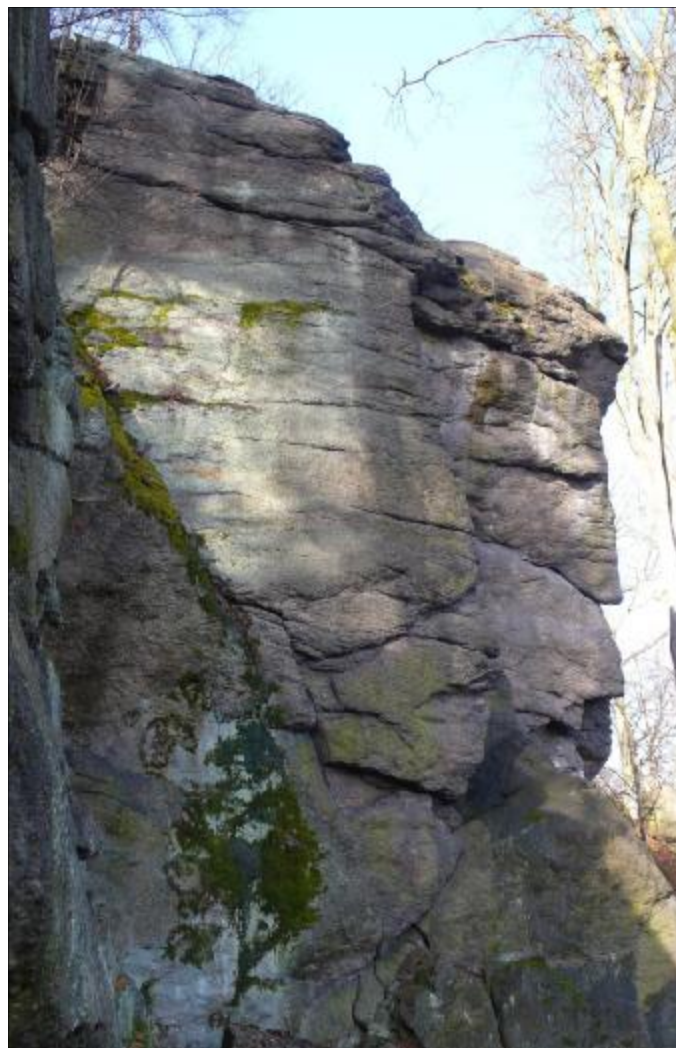
Údolní stěna Zelenáče před zásahem ...

ce. Především byl ze stěny odstraněn mohutný suchý buk a obnovena část staré německé cesty klikatící se skalami od skalního útvaru U cesty až po Zelenáče. Dále byly odstraněny nálety pod nástupy všech skalních útvarů a odborně zakráčeno přečnávající větvoví javoru u Zelenáče.

Za odvedenou práci patří dík Letošovi, Jířovi, manželům Svinaříkovým, Verče, Ludvo-
vi a schodaři Blagodanu Pracovičovi. Všichni zúčastnění se si odnesli krom pocitu z více než dobře odvedené práce i právo lézt přednostně v této oblasti (přednostní právo nástupu

... a po zásahu

LeToš v akci

do cesty v případě, že se pod nástupem sejde více lezeckých družstev) a dále umně provedený prototyp tzv. ULČe, neboli Univerzálního lezeckého čističe, který věnoval všem brigádníkům Letoš a který by neměl chybět ve výbavě žádného moderního lezce.

S pozdravem „kdo nečistí, at' neleze“

Párek

Na sobotu 15.3.2014 byla naplánována brigáda v Orasíně, protože na největší skálu (Zelenáč) spadl vloni mohutný buk, čímž prakticky znemožnil lezení v celé údolní stěně i pohyb pod stěnou.

Předpověď počasí na sobotu není příliš příznivá, což na jednu stranu nikoho neodláká na lezení, takže by účast na brigádě mohla být slušná. Skutečnost je ale o trochu horší, neboť od rána mrholí, takže spousta lidí asi zůstane radši doma.

Já jsem domluvený s Matějem Vaňkem,

že pojedeme spolu, tak mi nezbyvá, než vyrazit. Tem ale ráno volá a nakřáplým hlasem mi oznamuje, že ho skolila zákeřná nemoc a v tomhle počasí že zůstane radši doma, což mu schvaluji. Domlouvám se tedy s Blahošem, že mám prázdné auto, a že bychom mohli jet pohromadě. V kanclu ještě nakládám pracovní a lezecké vybavení a už frčíme do Orasína. Vybavení vykládáme u hájovny a já se vracím zaparkovat auto před závoru. Cestou potkávám Párka, a tak k hájovně docházíme společně. Jelikož pořád drobně prší, necháváme věci pod převisem „Terminátora“, bereme do ruky pily a klestíme si cestu pod Zelenáče. Tam už vidíme LeToše, Verču, Svinču a Květu. Po nějaké době se nám daří proklestit až k nim a teprve teď vidíme tu pohromu na vlastní oči. O stěnu je opřený ohromný kmen buku, který původně stál asi deset metrů od skály, všude pod skálou jsou ulámané větve.

Parádník Svinčo

Snažíme se vymyslet nějakou strategii, jak tu spoušť odklidit, ale ačkoliv to nikdo neříká nahlas, tak nikdo moc nevěří tomu, že se nám to podaří. Ale je třeba nějak začít, takže Svinča si bere lano a svojí novou Fiskarsku a jde slanit seshora do stěny, odkud postupně odřezává všechny menší větve z hlavního kmenu. Ostatní zatím odklízejí spadané větve z pod skály. Po té odřezáváme velkou spodní větev, která podpírá hlavní kmen nad zemí. Pak slaňuje do stěny LeToš s motorovkou a odřezává velké větve koruny stromu, kterými se spadlý kmen opírá o stěnu. Zbytek kmenu se posouvá do spodní části stěny, odkud se nám ho již společnými silami daří odtlačit až na zem. Tady už není problém ho rozřezat na

Další parádníci u ohníčku

menší kousky, které mohou sloužit jako se-dátka pro jističe.

Největší oříšek je sice už vyřešen, ale stále je tu ještě dost práce. Spodní část kmenu je opřena o předskalí a zasahuje do cesty. Snažíme se přečnávající část odříznout, ale kmen má mnohem větší průměr, než je délka lišty naší motorovky, tak s tím docela bojujeme, ale nakonec se daří a cesta je volná. Svinča mezitím vylézá na vedlejší strom, který je už také značně proschlý, a postupně odřezává všechny suché větve.

Počasí nás zkouší, co vydržíme. Chvilí svítí sluníčko, pak zase prší nebo dokonce padají kroupy. Klasický apríl. Ale to nás nemůže zastavit, když už jsme jednou tady, tak to chceme dodělat. Ještě nám zbývá odříznout zbytek původního kmenu, který zůstal na svém místě, ale je narušený a hrozí zřícením. Po jeho naříznutí pilou a nahození vršku lanem ho náš „stěhovák Jarin“ hravě strhává na zem, kde je opět naporcován na menší kusy.

Jelikož nám od rána celkem vyhládlo, rozděláváme si oheň a opékáme buřty. Pak už jen doklidit zbytek spadáných větví a nařezaných klád, srovnat přístupové cesty, dodělat nějaké schůdky a je hotovo.

Na závěr nezbývá než poděkovat všem účastníkům, že se nezalekli hnusného počasí a přišli nám pomoci. Ruku k dílu přiložili: LeToš, Párek, Svinča, Blahoš, Ludvík, Jířa, Květa a Verča. Orasín sice není příliš navštěvovanou oblastí, ale je to škoda, protože zejména přes 20 m vysoká údolní stěna Zelenáče nabízí krásné lezení (mimo jiné i nejtěžší cestu Krušných hor). Pokud byste Orasín hledali v průvodci, tak v tom novém vydání se skrývá v kapitole Telšské údolí (nesplet'te si s Telčským údolím) na str. 197.

Jířa (foto Květa a Svinča)

Program

Duben 2014

4. 4. 19:00 Honza Kolář – Divoká voda

- **O extrémním sjíždění divokých řek světa vypráví Honza Kolář. Vstupné 50,- Kč. duben.**

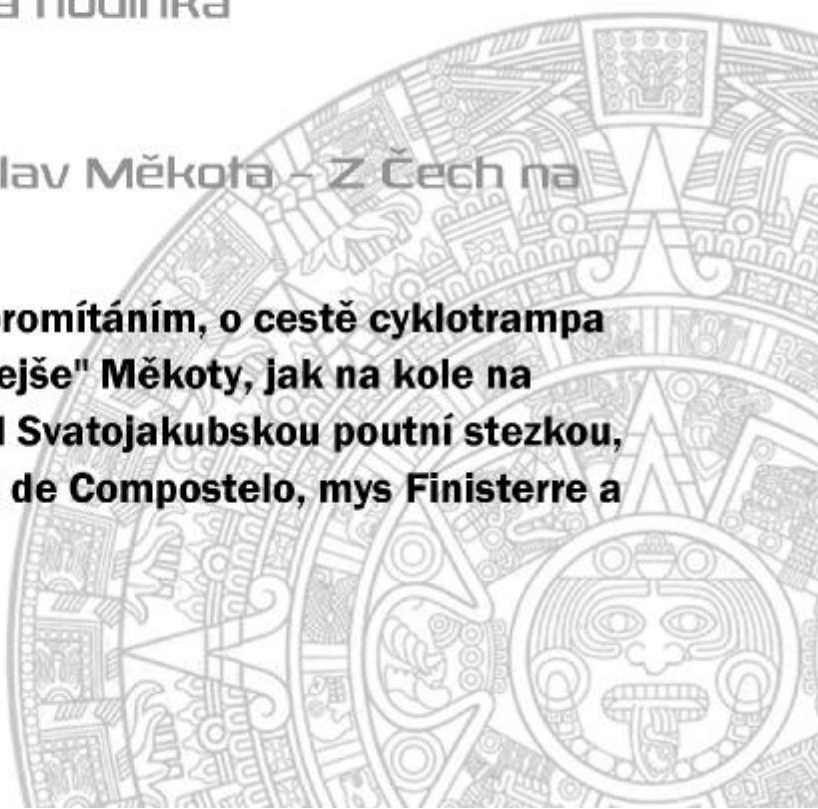
11. 4. 20:00 Jazz v aréně – Eržika trio

- **Večer s pohodovou jazzovou hudbou...**

17. 4. 19:30 Filmová hodinka

25. 4. 19:00 Miroslav Měkota – Z Čech na konec světa

- **Povídání s promítáním, o cestě cyklotrampa Mirka "Měkejše" Měkoty, jak na kole na těžko, projel Svatojakubskou poutní stezkou, do Santiaga de Compostelo, mys Finisterre a zpět.**

1. 3. Sologymnastiku na největší křemenné skále v Čechách předvádí mistr Svinařík. **Goethovky** u Aše.
Blabodan se potřebuje vypustit a tak i činí s Rendulkou v **Šemnici** za asistence Longa a Dic-ka. Zkompletován Sluneční masív a něco na Hlavním.
2. 3. Blagodan Renulčin s Renulkou samou tvoří nějaké kousky na skalách Pod hradem na **Hasištejně**.
3. 3. Na Velké skále v údolí **Kameničky** zakládá Párek vrcholovou knihu. Skála je ještě namrzlá a je to boj. Nedaleko odtud - na **Safírové hlavě** u Květnova si natahuje svaly v břiše Blagodan.
5. 3. Ludvik Kostkatej s Rost'ou operují v **Perštejně** na Fugasovi a Věži ve svahu.
8. 3. **Mlýnský vrch** - jarní oddílové skotačení na žule a oslava Mezinárodního dne žen (Svinčulínův harém, Radka s havětí včetně Ot'áka, Jíra s havětí, Blažej s Renčou, Verča).
9. 3. **Pařízek** - poznávací zájezd na nové kameny pod vedením vrchního pařeza Blažeje (Květuš Renča, Blagoš Svinča).
11. 3. Na Skalách pod hradem u **Hasištejna** opět tvoří Blagodan Škodič.
12. 3. Na **Polínku** se sešli všechny Bandasky, Radka Štejnaru se Štěpánem a Pavel Petrák a zkoušeli si, co odpoví "Až se jaro zeptá,.....?" Protože se na Polínku neplánovaně Štěpán potkal s Bé d'ovcema, skála místy připomínala čekárnu geriatrického oddělení. Obzvláště, když Štěpán každou sedmičkovou cestu kořenil hláškou, že tohle on už nemusí, že už bere prášky na tlak.
13. 3. Blagodan Renulkovič s Rendulkou Blagodanovičovou užívají romantiky na rozhledně v Zelené a poté zevlují na **Výřím hřebeni**, kde padly 4 kousky.
14. 3. **Perštejn** - sólovýpad na vyhlášené Mekyllahůdky na Mufloních skalkách a na Rozcvičku na Okrajovkách podniká Svinčo.
Opět na **Hasáku** tvoří Blagodan Čtyřkouskič. Opět dává 4 kousky.
15. 3. **Orasínská brigáda po 15. letech.** (Jíra, Leoš, Párek, Verča, Květa, Blahouš, Ludva a Svinčo)
Více viz samostatné zhodnocení.
17. 3. Drobný kontrolní výpad Párek provádí na **Holubí skálu a Drobečky**.
18. 3. Blagodan s Ludvikem v **Černýši** se pokoušejí něco lézt. Dávají dvě cesty a jednu si nacpali do pytle.
19. 3. Ludvik pro změnu s Rostislavem se pohybují v **oboře**.
20. 3. Skály v okolí města Kadaně vymetá squadra ve složení Svinčo a Letoš + fandící davy (**Svat'ák a Kadaňské bouldery** U hradu)
První letošní desítku přelézá Pája Bohuňků a to **Návrat krále Xa RP** na Trůn v **Labáku**.
Jíra s mládeží ve čtvrtek odpoledne popolézá až do západu slunce na skalách nad **Vysokou Jedlí**.

21. 3. Za hranicemi na **Katzensteině** lezou megadlouhé cesty Slívka s Kostkou. Jířa zneužívá pracovního školení v **Tisé** a odpoledne již lezou Happpppiny s Bandaskama na hřebenovkách. Silný vítr ale kazí radost a vhání všem písek nejen do očí.
22. 3. Otvírání skal na **Hadí skále** se účastní Letoš, Verča, Blagodan s Renčou, Květomila s Květomi lem, Ludvik a Rost'a. Tzv. Hadí komplet. Pája s Alešem prožívají krásný den v **Labáku**. Dávají **Dolní zjeb IXc RP** a **Siloměr IXb PP** (bohužel Aleš se v této cestě trochu prolétl a jsou z toho naražená žebra a utržené vazy v hrudním košíku. Brzké uzdravení!
26. 3. **Orasín** Kajmanka + Robátko - přelézání nových, Letošem a Verčou zhodnocených balvanů v hloubi orasínských hvozdů. (Leoš, Verča, Blahouš, Bárt, Květuš, Svinčo)
27. 3. Na **Bořeni** se Slívkou Ludvik Kostkatej v pravé stěně nebes cosi polézají. Další čtvrtetní odpoledne tráví Happiny s mládeží na **Mosteckém Špičáku**. Verča s Letoušem a Pařízkem Blagodanem úřadují kde jinde než na **Pařízku u Hasištejna**.
28. 3. Na **Koutovou na Hasištejně** vrací Párek se Zůzou vrcholovou knihu po opravě. Je osazena i tyčka a vyměněna krabice.
29. 3. Párek se Šamanem polézají na **Salesiovcu u Oseka** a Krušnohorském zlomu. **Tajná skála** - relax výpad s Květomilou na jedny zcela zapomenuté skály, které zná jen Meko.
29. - 30. 3. Tomáš Dick Urbanec s Pařízkem Blagodanem tráví weekend v **Rájci**. Lezou a lezou a něco si schovávají opět do pytlů na jindy.
30. 3. Prosluněnou neděli využívá asi 30 členů a příznivců klubu k oživení svých metodických znalostí na jarní metodice v **Perštejně**. V rámci metodiky byly prořezány nálety na okrajovkách. Více v samostatném metodickém článku. Rychlovýpad Slívy s Kostkatym na **Nosáče**. Dávají Čapí krok a Romantickou. Pája hlemzá opět v **Labáku** a je z toho **Pochybná existence IXc PP**
31. 3. Prořezávku na **Hasištejnských** skalách provádí Párek.

Párek

Poznej deset rozdílů ...

